

ŽIVOTOPISNÁ DATA

- 1912 Bohdan Lacina se narodil 15. února jako páté dítě v rodině chudého pekaře ve Sněžném (Německém) na Českomoravské vysočině.
- 1918 Na základě otcova rozhodnutí, že nejmladší syn zůstane „na chalupě“, začal chodit do obecné školy ve Sněžném.
- 1925 Bratr Miroslav Lacina po svém návratu z výkonu vojenské služby rozhodl, že nejmladší Bohdan Lacina půjde studovat. A tak od září začal navštěvovat od sekundy reálku v Novém Městě na Moravě.
- 1929 Lacina vytvořil své první „privátní“ ilustrace a namaloval dvě první tempery nazvané Les v duchu obrazů Antonína Slavička.
- 1930 Namaloval první olejomalbu Zima ve Sněžném.
- 1931 Absolvoval reálku v Novém Městě na Moravě a vstoupil na České vysoké učení technické v Brně, kde chtěl studovat profesuru kreslení.
- 1932 Když v Brně profesura kreslení zřízena nebyla, odešel do Prahy na Vysokou školu architektury studovat učitelský směr. Kreslení ho tam učili profesori Cyril Bouda, O. Blažíček a J. Sejpka. Ve studentské koleji na Letné vstoupil do Kostufry. Ve stejném roce navázal plodnou spolupráci s nakladatelem Janem Jelínkem, prostřednictvím kterého poznal Františka Halase – přítele i po rodném kraji a rádce vzácného porozumění malířství.
- 1934 Na radu K. Teige začal malovat ve stylu avantgardní malby, zejména podle S. Dalího.
- 1935 Karel Teige doporučil Bohdana Lacinu architektu Vaňkovi a nakladateli F. J. Müllerovi v Praze.
- 1936 F. J. Müller vydal u příležitosti stého výročí smrti Karla Hynka Máchy bibliofilské vydání Máje s Lacinovými ilustracemi.
- 1937 Bohdan Lacina se zúčastnil výstavy na chodbě divadla E. F. Buriana (D 37) spolu s Hudečkem, Grossem, Zívrem a dalšími. Absolutorium Vysoké školy architektury znamenalo odchod z Prahy. Až do jara roku 1938 byl bez zaměstnání.
- 1938 Na jaře byl ustanoven prozatímním profesorem na reálném gymnáziu v Jevíčku na Moravě. Ve volných chvílích se zabýval sochařstvím a začal se zajímat o lidové mýty a pověry.
- 1940 Od tohoto roku začal ilustrovat knihy. Po osmileté přestávce obnovil styky s Janem Jelínkem, který vydal v Německém na Moravě Jiřího Mahena Dvanáct o skutečném Nasr-ed-dinovi s Lacinovou ilustrací a v jeho grafické úpravě.
- 1941 Po zrušení reálného gymnázia v Jevíčku byl Bohdan Lacina přeložen do Boskovic, kde byl ustanoven profesorem. V Boskovicích položil základy ke svému budoucímu dílu. Tam vznikaly jeho Samoty, krajiny, figury–portréty, hlavy a tváře, tam psal básně.
- 1942 Navázal kontakt s Oldřichem Menhartem, který v tomto roce s Bohdanem Lacinou jednal o ilustraci ke Gilgamešovi. Tehdy Bohdan Lacina vstoupil oficiálně do české knižní grafiky ilustrací ke knize Lajose Ziláhyho Zlatý most, která vyšla roku 1943 ve velkém nákladu v edici ELK.
- 1943 Bohdan Lacina vytvořil dva volné grafické cykly – mědirytiny k Máchovu Máji a suché jehly ženských tváří nazvané Ženy v rouškách, které dodatečně slovem doprovodil František Halas. V tom roce se Bohdan Lacina oženil, a když se jeho žena, která čekala dítě, přestě-

- hovala ke svým rodičům do Brna, začal o sobotách a nedělích pravidelně navštěvovat Brno.
- 1944 Lacina obnovil své styky s někdejšími souputníky, kteří v té době začali dojíždět z Prahy do Brna a začal se stýkat v bytě M. Korečka i s některými známými z Brna.
- 1945 Na jaře byl nasazen na kopání zákopů, když však v březnu onemocněl, dostal se domů a až do konce roku pobýval v Brně. Do Boskovic se už nevrátil. Vstoupil do KSČ.
- 1946 Od 1. dubna začal pracovat ve Výzkumném ústavu pedagogickém v Brně, kde postupně přešel do funkce vedoucího oddělení výtvarné výchovy a později se stal vedoucím odboru estetické výchovy. Tehdy mu zemřel otec. Lacinovi byl udělen čestný diplom KV KSČ v Brně.
- 1947 Došlo k ustavení a veřejnému vystoupení volného sdružení – skupiny Ra, kterou Bohdan Lacina pomáhal organizovat. Koncem roku se však skupina začala rozpadat a v následujícím roce zcela zanikla. Lacina podnikl cestu na výstavu čs. avantgardy, která se konala v Luzernu ve Švýcarsku.
- 1949–1950 Lacina byl pověřen přednáškami a cvičeními z ornamentálního kreslení na Vysoké škole architektury při technice v Brně.
- 1951–1952 Působil na Vyšší škole uměleckého průmyslu v Brně jako vedoucí užitkové malby.
- 1953 Vrátil se zpět do Výzkumného ústavu pedagogického a na dobu asi pěti let přestal malovat. Věnoval se intenzivně grafice.
- 1954 Bohdan Lacina se stal členem výboru krajského střediska SČSVU v Brně. Obdržel Cenu osvobození města Brna.
- 1956 Po reorganizaci Svazu československých výtvarných umělců vykonával funkci místopředsedy výboru pobočky SČSVU. Od začátku školního roku působil jako odborný asistent na katedře výtvarné výchovy při Vyšší škole pedagogické v Brně.
- 1957 Bohdan Lacina byl vyslán jako člen delegace SČSVU do Německé demokratické republiky.
- 1958 Na zlomu let 1957–1958 mu byl přidělen ateliér na České ulici v Brně. Lacina začal opět malovat. Zúčastnil se zájezdu na Expo 1958 do Bruselu. Obdržel diplom čestného uznání KV KSČ v Brně.
- 1959 Byl pověřen vedením katedry výtvarné výchovy, stal se předsedou pobočky výboru SČSVU v Brně a členem výboru sekce malířů, sochařů a grafiků SČSVU v Praze. Obdržel krajskou cenu Antonína Procházky.
- 1961 V červnu se podrobil habilitačnímu řízení na Pedagogickém institutu v Brně. Obdržel čestné uznání Měst. výboru KSČ v Brně za stranickou práci.
- 1962 Od 1. února byl ustanoven odborným asistentem na katedře dějin umění a výtvarné výchovy filozofické fakulty UJEP v Brně. 1. září byl pověřen vedením katedry. Obdržel vyznamenání „Za vynikající práci“ (za výtvarnou a pedagogickou činnost). Stal se členem krajského výboru Socialistické kultury.
- 1963 Byl jmenován a ustanoven docentem na katedře dějin umění a výtvarné výchovy filozofické fakulty UJEP v Brně. Zemřela jeho matka a sestra.
- 1965 Byl mu udělen diplom čestného uznání KV KSČ v Brně.
- 1967 Byl jmenován a ustanoven mimořádným profesorem na katedře dějin umění a výtvarné výchovy na filozofické fakultě UJEP v Brně. 15. června byl podán návrh na jeho jmenování „zasloužilým umělcem“.
- 1968 Jmenován zasloužilým umělcem, uděleno čestné uznání Památníku písemnictví v Praze, Cena nakladatelství Blok v Brně, Cena osvobození města Brna.
- 1970 Jmenován členem přípravného výboru SČVU v Praze.
- 1971 Dne 6. července zemřel ve věku padesáti devíti let.